

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **Mesto Nemšová**, Ul. Janka Palu 2/3, Nemšová, IČO: 00 311 812, *právne zastúpený: JUDr. Juraj Hatvany, advokát so sídlom Kráľová pri Senci 671*, proti žalovanému: **Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky**, so sídlom Námestie Ľ. Štúra č. 1, Bratislava, *právne zastúpený: Advokátska kancelária ECKER – KÁN & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Nám. Martina Benku 9, Bratislava*, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného – Správy o zistenej nezrovnalosti č. N21201314/S01 zo dňa 12. decembra 2013, konajúc o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S 31/2014-323 zo dňa 23. apríla 2015, jednomyseľne, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S 31/2014-323 zo dňa 23. apríla 2015 **z r u š u j e** a konanie **z a s t a v u j e**.

Žiaden z účastníkov **n e m á právo** na náhradu trov konania.

O d ô v o d n e n i e

I.

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom podľa § 250j ods. 2 písm. a/ a d/ zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „O.s.p.“) zrušil rozhodnutie žalovaného – Správu o zistenej nezrovnalosti č. N21201314/S01 zo dňa 12.12.2013 (ďalej aj ako „správa o zistenej nezrovnalosti“) a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Žalovaný predmetnou správou o zistenej nezrovnalosti oznámil žalobcovi, že je povinný vrátiť poskytnuté finančné prostriedky EÚ a ŠR v hodnote 25% z výdavkov, ktoré boli zo strany RO

uznané za oprávnené a uhradené na zákazke Nadlimitné verejné obstarávanie na dodanie tovarov pre projekt „Regionálne centrum zhodnocovania BRO v Meste Nemšová“.

Krajský súd v odôvodnení rozsudku konštatoval, že v danom prípade je daná právomoc súdu na konanie a rozhodovanie v tejto veci, nakoľko je nepochybné, že napadnutým rozhodnutím žalovaného – správou o zistenej nezrovnalosti môže byť žalobca ukrátený na svojich právach. Podľa názoru krajského súdu teda neobstojí dôvod podľa § 248 písm. d/ O.s.p. na vylúčenie rozhodnutia zo súdneho prieskumu.

Podľa krajského súdu je nesporné, že zákon č. 528/2008 Z.z. o pomoci a podpore poskytovanej z fondov Európskeho spoločenstva (ďalej len „zákon č. 528/2008 Z.z.“) vo svojich ustanoveniach nijakým spôsobom neustanovuje náležitosti, resp. predpoklady vyžadujúce sa týmto zákonom v prípade vrátenia finančnej nezrovnalosti. Podrobne však upravuje konanie o žiadosti o poskytnutie pomoci a podpory, a to v ustanovení § 14. Keďže tento zákon výslovne neobsahuje ustanovenia o vrátení podpory, resp. jej časti, je potrebné analogicky vychádzať z ustanovenia konaní o žiadosti, ktoré nesporne upravuje postup riadiaceho orgánu pri zisťovaní podmienok poskytnutia pomoci a podpory, pričom po schválení takejto žiadosti, resp. neschválení, rozhoduje vo forme písomného rozhodnutia, ktorého náležitosti upravuje taxatívnym spôsobom vyššie uvedeným ustanovením § 14 ods. 5. V prípade, že teda zákon č. 528/2008 Z.z. neobsahuje špeciálne ustanovenia vzťahujúce sa na konanie o vrátení poskytnutého finančného príspevku, je podľa názoru krajského súdu potrebné analogicky vychádzať z ustanovenia § 14, ktoré upravuje všeobecne celé konanie o žiadosti o poskytnutie pomoci a podpory. Podľa názoru prvostupňového súdu mal žalovaný správny orgán rozhodnúť o vrátení predmetného príspevku vo forme rozhodnutia, ktoré by obsahovalo riadne odôvodnenie a najmä možnosť podať žalobcovi vo veci opravný prostriedok, v dôsledku ktorého by mal žalobca možnosť v rámci odvolacieho konania domáhať sa rozhodnutia o správnosti takéhoto rozhodnutia. Nie je mysliteľné, aby žalovaný správny orgán rozhodol o vrátení finančnej sumy 235 192,83 € vo forme listu, aj keď žalovaný tvrdí, že Správa o zistenej nezrovnalosti a výzva o vrátenie poskytnutého príspevku má súkromnoprávny charakter a žalobca sa môže rozhodnúť, či prostriedky vráti alebo nie. S týmto názorom sa krajský súd nestotožnil, aj z dôvodu, že voči takémuto rozhodnutiu žalobca nemá možnosť podať žiaden opravný prostriedok. Vzhľadom k tomu, že tento list – „správa“ neobsahoval riadne odôvodnenie, krajský súd konštatoval, že podľa

§ 250j ods. 2 písm. d/ O.s.p. ide o ďalší dôvod na jeho zrušenie, keďže jeho obsah krajský súd považoval za nepreskúmateľný pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov.

Správanie žalovaného správneho orgánu krajský súd vyhodnotil ako protiprávne, a to z dôvodu, že žalovaný správny orgán aplikoval na konanie ustanovenie zákona č. 528/2008 Z.z., konkrétne ustanovenia § 12 ods. 6 keď konštatoval, že na konanie o žiadosti sa nevťahuje všeobecný predpis o správnom konaní, a preto vo veci vrátenia poskytnutého finančného príspevku rozhodol vo forme listu.

II.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalovaný včas odvolanie, v ktorom žiadal, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S 31/2014-323 zo dňa 23.04.2015 zrušil a konanie zastavil.

Žalovaný odvolanie odôvodnil tým, že rozsudok krajského súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, krajský súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Krajský súd sa podľa žalovaného vôbec nevysporiadal s argumentáciou žalovaného ohľadom nespôsobilosti správy o zistenej nezrovnalosti byť predmetom súdneho prieskumu. Podľa žalovaného predmetná správa nie je individuálnym správnym aktom spôsobilým zasiahnuť do práv a právom chránených záujmov žalobcu. Krajský súd sa obmedzil len na konštatovanie, že žalobca môže byť ukrátený na svojich právach, avšak neuviedol, o aké konkrétne práva ide.

Vo vzťahu k pochybnosti o spôsobilosti správy o zistenej nezrovnalosti byť predmetom súdneho prieskumu považoval žalovaný za potrebné zdôrazniť jej osobitný charakter v nadväznosti na príslušnú právnu úpravu postupu riadiacich orgánov pri porušení pravidiel a postupov verejného obstarávania podľa § 27a zákona č. 528/2008 Z.z..Vrátenie poskytnutého nenávratného finančného príspevku (ďalej aj ako „NFP“) na základe výzvy riadiaceho orgánu je postupom nadväzujúcim na zmluvnú úpravu vzťahov v zmluve o poskytnutí NFP. V prípade nevrátenia poskytnutého NFP alebo jeho časti je riadiaci orgán

oprávnený obrátiť sa s podnetom na Úrad pre verejné obstarávanie (ďalej aj ako „úrad“). Až na základe zistení úradu, ktoré preukazujú porušenie pravidiel a postupov verejného obstarávania zo strany prijímateľa, je riadiaci orgán oprávnený viesť správne konanie a vydať rozhodnutie o vrátení poskytnutého NFP alebo jeho časti v zmysle všeobecného predpisu o správnom konaní. Tento postup jednoznačne vyplýva z ustanovenia § 27a zákona č. 528/2008 Z.z.. V tejto súvislosti žalovaný poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Sžf/4/2012 zo dňa 29.11.2012.

Krajský súd v Bratislave podľa žalovaného úplne odignoroval skutočnosť, že tak ako poukazoval žalovaný vo svojich vyjadreniach, predmetom sporu bolo preskúmanie zákonnosti postupu žalovaného pri porušení pravidiel a postupov verejného obstarávania, ktorý je konkrétne a *expressis verbis* upravený v ustanovení § 27a zákona č. 528/2008 Z.z.

Z ustanovenia § 27a zákona č. 528/2008 Z.z. vyplýva, že riadiaci orgán pri tomto postupe vyzýva prijímateľa na dobrovoľné vrátenie poskytnutého NFP. Povinnosť vrátiť poskytnutý NFP v prípade porušenia pravidiel a postupov verejného obstarávania je pre žalobcu priamo zakotvená v čl. 11 ods. 1 písm. d/ Všeobecných zmluvných podmienok, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy o poskytnutí nenávratného finančného príspevku č. 028/4.2MP/2009 (ďalej aj ako „Zmluva o NFP“). Preto podľa žalovaného nie je možné stotožniť sa s tvrdením žalobcu ohľadne porušenia princípu zákonnosti a princípu právnej istoty postupom žalovaného.

Z ustanovenia § 24 ods. 1 zákona č. 528/2008 Z.z. je podľa žalovaného zrejmé, že ak žalovaný ako riadiaci orgán žalobcu iba vyzval na dobrovoľné vrátenie poskytnutého finančného príspevku, nejde o individuálny správny akt orgánu verejnej moci v oblasti verejnej správy, ale ide predovšetkým o výkon práv a povinností vyplývajúcich z uzavretej Zmluvy o NFP, ktorý nepodlieha súdnemu prieskumu podľa piatej časti O.s.p. Iba v prípade, ak by žalobca dobrovoľne nevrátil NFP na základe výzvy žalovaného podľa § 27a ods. 1 zákona č. 528/2008 Z.z. a Zmluvy o NFP, nasledovala by rozhodovacia činnosť žalovaného v oblasti verejnej správy podľa § 27a ods. 3, resp. ods. 5 zákona č. 528/2008 Z.z.

Podľa žalovaného je nepochybné, že pozornosti krajského súdu ušla presná, podrobná a dvojité výklad neprípúšťajúca právna úprava postupu riadiacich orgánov pri vrátení poskytnutého NFP, nakoľko túto vo svojom rozsudku necitoval a ani sa ňou nijakým

spôsobom nezaoberal. Zároveň krajský súd postupoval v rozpore s právnymi zásadami pri používaní analógie, ktorá je vo všeobecnosti vo verejnom práve neprípustná. Analógia síce slúži na vykrývanie medzier v práve, uplatňuje sa však predovšetkým v práve súkromnom, vo verejnom práve iba vtedy, ak to zákon výslovne pripúšťa napr. ustanoveniami o primeranom použití iných ustanovení. Je nad všetku pochybnosť zrejmé, že ohľadne právnej úpravy predmetu tohto sporu neexistuje žiadna legislatívna medzera, a už vôbec nie výslovný odkaz na primerané použitie iných zákonných ustanovení. Preto žalovaný plne v súlade s princípom ústavnosti a zákonnosti postupoval pri riešení nezrovnalosti v zmysle príslušných ustanovení zákona č. 528/2008 Z.z.

Žalovaný mal za to, že v celom konaní preukazoval, pokiaľ ide procesný postup, že konal na základe dojednaní zo Zmluvy o NFP uvedených vyššie a ustanovení § 26, § 27 a § 27a zákona č. 528/2008 Z.z. Krajský súd sa vôbec nezaoberal skutočnosťou, že celý postup a konanie žalovaného pri porušení pravidiel verejného obstarávania je upravený v § 26 až § 27a zákona č. 528/2008 Z.z. a z uvedeného dôvodu použitie analógie pre tento prípad je absolútne neprípustné.

Žalovaný opätovne poukázal na postup v prípade zistenia nezrovnalostí a v nadväznosti na to uviedol, že nakoľko žalovaný nemá možnosť na základe správy o zistenej nezrovnalosti domôcť sa vrátenia poskytnutých finančných prostriedkov a v prípade nesúhlasu prijímateľa s vrátením poskytnutého príspevku je nevyhnutné, aby prebehol celý proces preverenia zistených nedostatkov až po vydanie rozhodnutia, voči ktorému je opravný prostriedok prípustný, žalobou napadnutá správa sa, podľa názoru žalovaného, svojím obsahom nedotýka a nezasahuje do základných ľudských práv a slobôd a jej preskúmanie by z uvedených dôvodov malo byť vylúčené z právomoci všeobecných súdov.

V napadnutom rozsudku nie je podľa žalovaného jasný dôvod zrušenia správy o zistenej nezrovnalosti, nie je jasné, aký má byť ďalší postup žalovaného a rozsudok ako taký je nevykonateľný. Krajský súd sa v rozsudku vôbec nevyjadril k podstatným skutočnostiam a argumentom žalovaného a rozhodol na základe (nepodložených) právnych konštrukcií, ktoré nedostatočne odôvodnil.

III.

Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S 31/2014-323 zo dňa 23.04.2015 potvrdil nakoľko považuje rozsudok krajského súdu za správny po vecnej i formálnej stránke, spĺňajúci všetky zákonné náležitosti v zmysle § 157 O.s.p. Odôvodnenie rozsudku je zrozumiteľné, komplexné a dostatočne presvedčivé vo vzťahu k vykonateľnosti výroku rozhodnutia. Žalobca si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania.

Žalobca mal za to, že napadnutým rozhodnutím žalovaného – správou o zistenej nezrovnalosti bol žalobca dotknutý na svojich právach, nakoľko predmetné rozhodnutie mu ukladá povinnosť zaplatiť 25% korekciu z hodnoty druhej časti zákazky – dodávka technologických zariadení (813 590,- € bez DPH), teda štvrtinu výdavkov, ktoré boli zo strany riadiaceho orgánu (žalovaného) pôvodne uznané za oprávnené a uhradené. Postup žalovaného pri vydaní správy o nezrovnalosti vychádzal z nesprávneho záveru žalovaného o existencii nezrovnalosti, ktorého sa dopustil pri vyhodnocovaní skutkového stavu a následne na ňom založil žalobou napadnuté rozhodnutie. Konanie žalobcu nemožno klasifikovať ako nezrovnalosť, preto neexistuje žiaden legitímny dôvod na aplikáciu postupu žalobcu, ktorým uložil žalovanému povinnosť vrátiť časť poskytnutej NFP v zmysle Zmluvy o NFP a zákona č. 528/2008 Z.z.

Žalovaný v odôvodnení podaného odvolania vzťah medzi žalobcom a žalovaným stavia do pozície zmluvného (obchodnoprávneho) vzťahu založeného Zmluvou o NFP a uloženie povinnosti vrátiť časť finančných prostriedkov poskytnutých ako NFP považuje za výkon práva poskytovateľa zo zmluvy s prijímateľom. Postavenie subjektov zmluvných vzťahov ako vzťahov súkromnoprávnej povahy je založené na zásade rovnosti oboch zmluvných strán. V danom prípade však podľa žalobcu nemožno hovoriť o rovnosti účastníkov Zmluvy o NFP. Žalobca nemal možnosť prezentovať akékoľvek výhrady a rokovať o úprave textácie zmluvy, ktorá mu bola predložená zo strany žalovaného. Žalobca mal za to, že pokiaľ by sa jednalo o rovnoprávny zmluvný vzťah, žalobca a ani žiaden iný subjekt na strane prijímateľa by nesúhlasil s ustanovením, ktoré dáva poskytovateľovi právo kedykoľvek po poskytnutí a vyčerpaní finančných prostriedkov požiadať o ich vrátenie bez riadneho zdôvodnenia, resp. na základe vykonštruovaných porušení podmienok poskytnutia pomoci, ktoré navyše mali existovať už v čase poskytnutia finančných prostriedkov a v tomto

čase boli, resp. mali byť poskytovateľovi známe, nakoľko poskytovateľ celú dokumentáciu z verejného obstarávania mal vopred k dispozícii a jej obsah pred schválením žiadosti kontroloval.

V súvislosti s princípom právnej istoty žalobca uviedol, že pomoc, ktorej nenávratnosť je podmienená bezbrehou svojvôľou poskytovateľa, ktorý kedykoľvek a bez náležitého odôvodnenia má právo požiadať o vrátenie NFP, nie je skutočnou pomocou pre mestá a obce, ktoré vo väčšine prípadov hospodária s finančnými ťažkosťami, a realizáciu nákladných projektov podporovaných z prostriedkov EU v rámci OP ZP by si bez prostriedkov NFP nemohli vôbec dovoliť.

Žalobca mal za to, že pre vydanie žalobou napadnutého rozhodnutia absentuje relevantná právna úprava, ktorá by umožnila zásah správneho orgánu do práv a právom chránených záujmov prijímateľov v danom rozsahu. Vypracovanie rozhodnutia na základe formulára schváleného Európskou komisiou a vládou Slovenskej republiky nepovažuje žalobca za dostatočne právne regulovanú formu rozhodnutia s ústavou požadovanou právnou silou. Vzhľadom na absenciu relevantnej právnej úpravy mal žalobca za to, že v danom prípade je potrebné aplikovať rozhodovanie podľa analógie.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako odvolací súd podľa § 10 ods. 2 O.s.p. preskúmal napadnutý rozsudok v medziach podaného odvolania, odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.).

Z obsahu pripojeného administratívneho spisu Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že dňa 14.12.2009 bola uzatvorená Zmluva o poskytnutí nenávratného finančného príspevku č. 028/4.2MP/2009 medzi Ministerstvom životného prostredia Slovenskej republiky ako poskytovateľom a žalobcom ako prijímateľom, ktorá bola priebežne doplnená niekoľkými dodatkami (ďalej len „zmluva“). Predmetom tejto zmluvy je úprava zmluvných podmienok, práv a povinností pri poskytovaní nenávratného finančného príspevku žalobcovi na realizáciu aktivít projektu „Regionálne centrum zhodnocovania BRO v Meste Nemšová“.

Následne žalobca vyhlásil verejné obstarávanie uverejnením oznámenia o vyhlásení verejného obstarávania v Úradnom vestníku EÚ/S S132 zo dňa 10.07.2010 pod sp.zn. 202355-2010-SK. Dňa 08.07.2010 bola vo Vestníku verejného obstarávania Slovenskej republiky č. 129/2010 pod sp. zn. 04487 - MSP vyhlásená verejná súťaž podľa § 50 ods. 4 písm. a/ zákona o verejnom obstarávaní na predmet zákazky: „Regionálne centrum zhodnocovania BRO v Meste Nemšová“, druh zákazky: Práce. Lehota na predkladanie ponúk alebo žiadostí o účasť bola určená do 04.08.2010 do 10:00 hod. V rámci oznámenia verejného obstarávania bola zákazka rozdelená na dve časti, a to na 1. časť – výstavba prevádzkových objektov a zabudovávanej technologickej linky v predpokladanej hodnote zákazky 2 842 831,41 € bez DPH a 2. časť – dodávka technologických zariadení v predpokladanej hodnote zákazky 813 590,- € bez DPH. Úspešným uchádzačom, v prospech ktorého sa rozhodlo o zadaní zákazky bola spoločnosť Bluetech, s.r.o., IČO: 49 062 557.

Na základe výsledkov verejného obstarávania uzatvoril žalobca ako objednávateľ Zmluvu o dielo č. 1037/05 zo dňa 05.01.2011 so zhotoviteľom – spoločnosťou Bluetech, s.r.o., predmetom ktorej bol záväzok zhotoviteľa zhotoviť pre objednávateľa – žalobcu dielo „Prevádzkové objekty a zabudovávanú technologickú linku regionálneho centra zhodnocovania BRO v Meste Nemšová“, t.j. predmetom tejto zmluvy bola 1. časť predmetu zákazky s úspešným uchádzačom. Dňa 03.11.2010 spoločnosť Bluetech, s.r.o., ako predávajúci uzatvorila kúpnu zmluvu č. 1037/02 so žalobcom, s Mestom Nemšová ako s kupujúcim (ďalej len „kúpna zmluva“). Predmetom kúpnej zmluvy bolo dodanie hnutelných vecí – technologické zariadenia a stroje pre „Regionálne centrum zhodnocovania BRO v meste Nemšová“ kupujúcemu, t.j. predmetom tejto zmluvy bola 2. časť predmetu zákazky na dodávku technologických zariadení.

Dňa 03.07.2012 bol žalobcovi doručený záznam z administratívnej kontroly verejného obstarávania vykonanej v období od 03.12.2011 do 22.12.2011, zo dňa 27.06.2012, prostredníctvom ktorého žalovaný oznámil žalobcovi, že na základe výsledkov spätnej kontroly overenia verejného obstarávania vo vzťahu k predmetnej zákazke pre účely vyplácania platieb na projekt „Regionálne centrum zhodnocovania BRO v meste Nemšová“ budú uznávané za oprávnené len výdavky vo výške zníženej o navrhovanú korekciu 25% hodnoty zákazky.

Dňa 19.12.2013 bol žalobcovi doručený list žalovaného č. 643/2013-5.3 63853/2013 zo dňa 12.12.2013 označený ako Správa o zistenej nezrovnalosti, Žiadosť o vrátenie finančných prostriedkov, ktorého prílohou boli Správa o zistenej nezrovnalosti č. N21201314/S01 – formulár hlásenia zo dňa 12.12.2013 a Žiadosť o vrátenie finančných prostriedkov zo dňa 13.12.2013. V správe o zistenej nezrovnalosti žalovaný oznámil žalobcovi, že na základe stanoviska k zisteniam uvedeným v zázname z AK verejného obstarávania zo dňa 20.09.2012 je prijímateľ povinný vrátiť finančné prostriedky EÚ a ŠR v hodnote 25% z výdavkov, ktoré boli uznané za oprávnené a uhradené. Správa sa týkala 2. časti zákazky a hodnota nezrovnalosti bola vypočítaná z hodnoty Kúpnej zmluvy na dodávku tovarov.

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p., v správnom súdnictve preskúmajajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 244 ods. 2 O.s.p., v správnom súdnictve preskúmajajú sudy zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy (ďalej len „rozhodnutie správneho orgánu“).

Podľa § 244 ods. 3 O.s.p., rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Podľa § 248 O. s. p., *sudy nepreskúmajú*

- a) rozhodnutia správnych orgánov predbežnej povahy a procesné rozhodnutia týkajúce sa vedenia konania,
- b) rozhodnutia, ktorých vydanie závisí výlučne od posúdenia zdravotného stavu osôb alebo technického stavu vecí, ak samy osebe neznamenajú právnu prekážku výkonu povolania, zamestnania alebo podnikateľskej alebo inej hospodárskej činnosti,
- c) rozhodnutia o nepriznaní alebo odňatí odbornej spôsobilosti právnickým osobám alebo fyzickým osobám, ak samy osebe neznamenajú právnu prekážku výkonu povolania

alebo zamestnania,

d) rozhodnutia správnych orgánov, ktorých preskúmanie vylučujú osobitné zákony.

Podľa § 14 ods. 18 zákona č. 528/2008 Z.z. o pomoci a podpore poskytovanej z fondov Európskeho spoločenstva (ďalej len zákon o pomoci a podpore“), v znení účinnom od 1. apríla 2012, rozhodnutia vydané v konaní podľa tejto časti zákona nie sú preskúmateľné súdom.

Odvolačí súd skôr, ako podrobil prejednávaniu veci meritórnemu prieskumu, zisťoval, či v prejednávanom prípade je daná právomoc súdu na konanie a rozhodovanie vo veci.

Správne súdnictvo je založené na princípe generálnej klauzuly, ktorá je formulovaná tak, že súdy v zásade preskúmajú všetky rozhodnutia orgánov verejnej správy, s výnimkou tých, ktoré zákon výslovne z prieskumu vylučuje. Rozsah právomocí pri preskúmaní správnych rozhodnutí je teda obmedzený negatívnou enumeráciou rozhodnutí, ktoré správne súdy nepreskúmajú.

Rozhodnutia, ktoré správne súdy nepreskúmajú, sú vymedzené v ustanovení § 248 O.s.p.. Predmetné ustanovenie v písmene a/ až c/ obsahuje taxatívny výpočet konkrétnych druhov rozhodnutí, ktoré sú vylúčené zo súdneho prieskumu. V písmene d/ Občiansky súdny poriadok odkazuje na osobitné zákony, ktoré vylučujú právomoc správnych súdov na preskúmanie rozhodnutí orgánov verejnej správy.

V prejednávanej veci uzatvoril žalobca zmluvu o poskytnutí nenávratného finančného príspevku s Ministerstvom životného prostredia Slovenskej republiky, a to podľa § 15 ods. ods. 1 zákona o pomoci a podpore. Na základe uvedenej zmluvy boli žalobcovi poskytnuté finančné prostriedky na účel uvedený v predmetnej zmluve na základe uskutočneného verejného obstarávania. Následne ministerstvo životného prostredia vykonalo administratívnu kontrolu verejného obstarávania, ktoré sa vykonalo na v nadväznosti na uzatvorenú zmluvu, a to v súlade s príslušnými ustanoveniami zákona o pomoci a podpore. V priebehu kontroly boli zistené určité nezrovnalosti, ktoré boli žalobcovi oznámené formou Správy o zistenej nezrovnalosti, tak ako to ustanovuje zákon o pomoci a podpore vo svojej druhej časti. Predmetnú správu je možné považovať podľa názoru senátu najvyššieho súdu

za podkladové rozhodnutie, ktoré má predbežnú povahu vzhľadom na postup upravený v § 27a citovaného zákona.

Na základe vyššie uvedeného najvyšší súd konštatuje, že v prejednávanej veci sa jedná o konanie podľa druhej časti zákona o pomoci a podpore, keďže predmetom preskúmvanej veci je eventuálne vrátenie prostriedkov z kohézneho fondu, priorityne poskytnutých na účely odpadového hospodárstva.

Z citovaného ustanovenia § 14 ods. 18 zákona o pomoci a podpore jednoznačne vyplýva, že rozhodnutia vydané v konaní podľa druhej časti tohto zákona nie sú preskúmateľné súdom. Predmetné ustanovenie ešte podporne odkazuje na § 248 písm. d/ O.s.p. Na základe uvedeného dospel odvolací súd k záveru, že napadnuté rozhodnutie nespadá do právomoci súdov, nie je preskúmateľné súdom.

Krajský súd v odôvodnení napadnutého rozsudku poukazuje na čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého, kto tvrdí, že bol na svojich právach ukrátený rozhodnutím orgánu verejnej správy, môže sa obrátiť na súd, aby preskúmal zákonnosť takéhoto rozhodnutia, ak zákon neustanovuje inak. Z právomoci súdu však nesmie byť vylúčené preskúmanie rozhodnutí týkajúcich sa základných práv a slobôd. Na základe uvedeného krajský súd vyvodil, že napadnutým rozhodnutím bol žalobca ukrátený na svojich právach

Najvyšší súd sa nestotožňuje s názorom krajského súdu, že právo žalobcu na poskytnutie prostriedkov z fondov Európskej únie patrí k základným právam a slobodám. Výpočet základných ľudských práv a slobôd obsahuje Ústava Slovenskej republiky vo svojej druhej hlave ako aj Dohovor o ochrane základných práv a ľudských slobôd. Odvolací súd má za to, že v nich nie je obsiahnuté právo, ktoré by korešpondovalo s právom, ktorého ochrany sa domáha žalobca. Prejednávanú vec teda nemožno posudzovať podľa čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

Podľa § 250d ods. 3 O.s.p., súd uznesením konanie zastaví, ak sa žaloba podala oneskorene, ak ju podala neoprávnená osoba, ak smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmvania súdom, ak žalobca neodstránil vady žaloby, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu žaloby, alebo ak žalobca nie je zastúpený

podľa § 250a alebo ak žaloba bola vzatá späť (§ 250h ods. 2). Odvolanie proti uzneseniu je prípustné.

Podľa § 246c ods. 1 O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona. Opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v tejto časti. Proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa § 221 ods. 1 písm. a/ O.s.p., súd rozhodnutie zruší, len ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov.

V súlade s citovanými ustanoveniami i vyššie uvedenými úvahami došiel najvyšší súd k záveru, že napadnutý rozsudok krajského súdu je potrebné podľa § 221 ods.1 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. zrušiť a konanie podľa § 221 ods. 2 v spojení s § 250d ods. 3 O.s.p. zastaviť.

O náhrade trov konania odvolací súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok **nie je** prípustný.

V Bratislave dňa 8. júna 2016

JUDr. Jana Z E M K O V Á PhD., v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Alena Augustiňáková